

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 13.

(462.)

Vol. 20.

satellite 1-416

Thursday,

July 15,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Blahoslavený ten, který nesedá s mocnými u jednoho stolu

Byl to podivný víkend. V sobotu jsem se chystal na Československý neb, jak se teď říká, na Český a Slovenský den. Jenže lilo jako z konve a jelikož jsem měl druhý den kázání v Československém baptistickém kostele a potřeboval jsem ho dokončit a v neděli se konala na stejném místě Vzpomínka na popravu Milady Horákové, rozhodl jsem se, že pojedou na Masaryktown na velocipédu o den později.

Dokument o procesu s Miladou Horákovou Proces H jsem viděl před rokem v Praze, kdy byl odvysílán Českou televizí v dnech výročí procesu od 31. května do 9. června 2009. Jedná se o deset dvaapadesáti minutových částí. K mému překvapení tam byl i dokumentarista Martin Vadas, který k filmu měl odborný komentář a vysvětlil řadu nejasností a popsal to, jak tento snímek vznikl. Kdy se použilo filmu, kdy zvukového či písemného záznamu. Zajímavé na filmu je, že se nedochovaly řeči obhájců. Při druhém shlédnutí film vypadal ještě depresivněji než poprvé. Člověk si uvědomuje nelidskost doby i celou atmosféru padesátých let.

V druhé půlce večera byl uveden film Zuzany Hahnové *Voices Within Walls*, který byl natočen vloni v listopadu. Jedná se o experimentální audiovizuální projekci. Bohužel diváci měli možnost sledovat pouze vizuální projekci. Zvuk byl velice nekvalitní, obzvláště byl problém, kdykoliv se ve filmu objevila oranžová barva a tak lze usoudit, že se jednalo spíše o závadu v projektoru.

Oba filmy spolu tématicky souvisely a pojednávaly o období padesátých let u nás. Film Zuzany Hahnové byl rozšířený i o svědectví lidí ze Severní Koreje a z Kuby, kde jsou lidská práva komunistickým režimem stále drasticky pošlapávána.

REŽISÉR MARTIN VADAS

I V TOM NEJVĚTŠÍM HORKU, LZE NALÉZT ŘEŠENÍ

AUTORN NEZNÁMÝ - ZASLÁNO E-MAILEM

V dokumentu Martina Vadase mně připadala zajímavá analýza jednoho z historiků, že totalita chce nejprve šokovat a když získá souhlas veřejnosti, pak teprve uplatní do důsledku svou moc.

Nemohl jsem se ubránit srovnání s tím, co se dělo v tu dobu v torontských ulicích, kdy na bezpečnostní opatření při summitu G8/G20 se vynaložilo přes miliardu dolarů. Policie však nebyla schopná ochránit ani pár obchodů na Yonge Street. Ne jedna, ale hned několik kamer z různých úhlů zabíraly, jak výtržníci rozbíjejí výlohy. Lidé se fotografovali před hořícími policejními auty.

Vzpomněl jsem si, jak začala normalizace v Československu v roce 1969, kdy někdo hodil do výlohy Aeroflotu kámen. Zlí jazykové tvrdili, že to byl agent KGB. Každopádně se to hodilo k tomu, aby normalizace mohla začít a o pár měsíců později v srpnu 1969 již policie nelítostně zasáhla.

V sobotu večer torontský starosta prohlásil, že takovou kriminalitu město nezažilo. Tvrdím si oponovat, zažilo horší věci, třeba když se postřílejí příslušníci různých mafiánských skupin v severním Torontu nebo v oblasti Jane a Finch.

Tak to bylo ten první den, v sobotu, když jsme měli být šokováni. Druhý den, v neděli, přišla represe. Bylo zatčeno okolo tisíce lidí, včetně novinářů, pracovníků TTC, studentů. Někteří byli svázáni hodiny na dešti. V tu dobu jsem jel ze vzpomínky na Miladu Horákovou a zastihla mne bouře. Neměl jsem světlo a tak jsem poprvé naložil kolo do torontského metra. Jezdila pouze jedna linka.

Na štěstí. Možná, že bych si zopakoval listopad roku 1968, kdy jsem byl obviněn příslušníkem VB Zámečnickem, který mne zatknul a jak sám u soudu řekl: „Soupnul jsem milého Březinu do Roburu!“

A co průzkum veřejného mínění? Víc, jak dvě třetiny

dotázaných se zásahem policie souhlasí. Souhlasí politici, souhlasí televizní komentátoři. Jinak se o tom již nemluví. Zjistilo se, že policejní inspektor byl špatně informován svým právníkem, že policie neměla takové pravomoci, jak tvrdila. Nesmělá kritika se objevuje pouze z torontského tisku.

Jak již to bývá po bouři přišla do Toronta vedra a okurková sezóna. Televizní noviny jsou vysílány od bazénů. Vypravil jsem se k nejbližšímu, který je na rohu ulic St. Clair a Caledonie. Když jsem tam dorazil, byl bazén zavřený. Nikde ani cedulka se zdůvodněním. Opět jsem sednul na velocipéd a dojel k jezeru, kde ještě vloni fungoval bazén Sunnyside. Lidé běhali kolem a jezdili na kolečkových bruslích. Děti se popelily v písku. I tento bazén byl zavřený. Ani nejmenší potuchy, že by se zde něco dělo. Žádná cedulka, pouze upozornění, abych volal na nově zřízené číslo 311. Když jsem tam zavolal, operátorka ani nevěděla, že bazény nefungují.

Nakonec jsem se znechuceně odebral k Alex Duff Pool, který nějaký umělec před léty zničil tak, že se tam nedá plavat. Když jsem pořadatelku u dveří požádal, jestli by mi mohla rozměnit dolar, odpověděla, že tam není od toho.

Z minulosti vím, že automat na Coca-Colu vrátí drobné. Obětoval jsem tedy dolar. A co globalizovaný automat? Sežral můj dolar a nevydal ani drobné ani plechovku. Odešel jsem do přečpané šatny a zeptal jsem se, jestli někdo nemá drobné. Nějaký Ital v dresu s nápisem *Totti* na zádech pravil, že má. Došel do skříňky a skutečně mi věnoval *quarter*. Chtěl jsem mu dát za odměnu dolar, ale on to odmítl. Nechtěl nic. A já v tom okamžiku pochopil, že to v tomhle městě ještě není tak zlé.

Aleš Březina
